

L'inici del camí de l'Assemblea Sinodal

Romà Casanova, bisbe de Vic

Pas a pas el Sínode Diocesà va fent el seu camí, però aquest no és res sense els molts que, com expressa la paraula «sínodo», estem caminant junts. Ja ho hem fet molts, des de llocs diferents, en els grups sinodals, amb la sorpresa de veure que Jesús feia camí amb nosaltres, com ho van experimentat aquells deixebles que anaven a Emaús. I avui, 18 de setembre del 2022, els grups sinodals passen el testimoni a l'Assemblea Sinodal, a fi que tots els qui la constitueixen continuïn caminant amb les mateixes actituds pròpies: escolta de la Paraula de Déu, diàleg fet d'escolta i sinceritat, mirada ampla, pregària, i tot això, en la comunió de l'Església i sota la llum i guia de l'Esperit Sant, per tal de discernir la voluntat de Déu per a la nostra Església de Vic, la qual «té com a objectiu eixamplar encara més el regne de Déu» (LG, 9).

La celebració d'avui és històrica, repren la tradició sinodal multisecular del nostre bisbat

La celebració d'aquest diumenge a la nostra catedral és, de fet, la primera sessió de l'Assemblea Sinodal. Perquè, encara que seran moltes les sessions, l'assemblea és única, tant per la unitat dels treballs amb la mateixa finalitat com pels membres que la componen, els quals tenen el dret i el deure de participar en totes les sessions. Per dir-ho de manera periodística: la celebració d'aquest diumenge és històrica, pel fet de reprendre la tradició multisecular del nostre bisbat, el qual, al llarg dels segles, ha celebrat molts sínodes. La participació dels laics, en nombre i significació, és una altra realitat que inaugura a la nostra diòcesi el que va sembrar el Concili Vaticà II i que resta plasmat en l'ordenament jurídic eclesial. Certament, la consciència de l'única missió de l'Església,

únic poble de Déu en la diversitat de dons i carismes, es fa palesa en l'estructura i la dinàmica del Sínode Diocesà. No oblidem que tot el procés sinodal, i en particular l'assemblea, és «al mateix temps un acte de govern i un acte de comunió que renova i aprofundeix la consciència de corresponsabilitat eclesial del poble de Déu en la tasca evangelitzadora» (*Reglament del Sínode*, 59).

La invocació de l'Esperit Sant a l'inici de l'Assemblea Sinodal, així com la renovació de les promeses baptismals, la professió de fe i el compromís del treball per a bé de la missió de la comunitat cristiana, seran, juntament amb el lliurament dels materials a treballar, els elements distintius d'aquesta celebració eucarística històrica que expressa que som l'Església de Crist que, amb esperança, «peregrina entre les persecucions del món i els consols de Déu» (sant Agustí, *La ciutat de Déu*).

